

Warszawa, dnia 24 czerwca 2009 r.

**PREZES URZĘDU KOMUNIKACJI
ELEKTRONICZNEJ**

Anna Streżyńska

Netia S.A.
ul. Poleczki 13
02-822 Warszawa

Polkomtel S.A.
ul. Postępu 3
02-676 Warszawa

DECYZJA DHRT-WWM-6080-58/09 (23)

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm., zwanej dalej „Pt”) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm., zwanej dalej „kpa”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt

I. zmieniam

postanowienia Umowy o połączeniu sieci zawartej w dniu 11 sierpnia 2005 r. pomiędzy Netia S.A. z siedzibą w Warszawie (zwaną dalej „Netia”) a Polkomtel S.A. z siedzibą w Warszawie (zwaną dalej „Polkomtel”), zmienionej następnie Aneksem nr 1 z dnia 20 marca 2006 r., Aneksem nr 2 z dnia 5 czerwca 2006 r., Aneksem nr 3 z dnia 26 lipca 2006 r., Aneksem nr 4 z dnia 10 listopada 2006 r., Aneksem nr 5 z dnia 10 listopada 2006 r., Aneksem nr 6 z dnia 31 października 2006 r., Aneksem nr 7 z dnia 15 czerwca 2007 r., Aneksem nr 8 z dnia 6 grudnia 2007 r., Aneksem nr 9 z dnia z dnia 14 marca 2008 r., Aneksem nr 10 z dnia 24 kwietnia 2008 r., Aneksem nr 11 z dnia 7 sierpnia 2008 r., Aneksem nr 12 z dnia 1 października 2008 r., Aneksem nr 13 z dnia 29 sierpnia 2008 r., Aneksem nr 14 z dnia 28 października 2008 r. oraz decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej nr DRTH-WWM-60600-228/08 (13) z dnia 21 stycznia 2009 r. w zakresie zmiany stawki z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej Polkomtel (zwaną dalej „stawką MTR”), (zwaną dalej „Umową”), zgodnie z Decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 30 września 2008 r., nr DHRT-WKO-6042-6/08(11) (zwaną dalej „Decyzją MTR”), w następujący sposób:

W Załączniku Finansowym do Umowy w Rozdziale 2 § 2 ust. 2 w pkt 7 dodaje się podpunkt d) o następującym brzmieniu:

„d) za minutę połączenia przychodzącego z sieci Netia i zakańczanego w sieci ruchomej Polkomtel wybudowanej w standardzie GSM 900 i 1800 oraz za zakończenie połączenia w sieci ruchomej Polkomtel wybudowanej w standardzie UMTS w okresie taryfikacyjnym T1, T2 i T3 od dnia 14 lipca 2009 r. wynosi 0,1677 zł/min.”

II. W załączniku Finansowym do Umowy w Rozdziale 2 § 2 ust. 2 w pkt. 7 dodaje się podpunkt e o następującym brzmieniu:

„e) Od dnia 14 lipca 2009 r. nie stosuje się opłat określonych w ust. 2 w pkt 7 podpunkcie b i c. Jeżeli jakiegokolwiek postanowienia Umowy odnoszą się do opłat określonych w ust. 2 w pkt 7 podpunktach b i c, od dnia 14 lipca 2009 r. postanowienia te należy odnosić wyłącznie do opłaty określonej w ust. 2 w pkt 7 podpunkt d.”

III. Pozostałe postanowienia Umowy pozostają bez zmian.

Na podstawie art. 206 ust. 2a w związku z art. 206 ust. 2 Pt, Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

UZASADNIENIE

W dniu 21 stycznia 2009 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwany dalej „Prezesem UKE”), po rozpatrzeniu wniosku Netii z dnia 22 grudnia 2008 r., na podstawie art. 28 ust. 1 w związku z art. 30 Pt, wydał decyzję nr DHRT-WWM-60600-228/08 (13) (zwana dalej „Decyzją z dnia 21 stycznia 2009 r.”), mocą której zmienił postanowienia Umowy w zakresie zmiany stawki MTR, zgodnie z Decyzją MTR. Wydając powyższą decyzję, Prezes UKE, ze względu na wystąpienie przypadku wyjątkowego i powodującego bezpośrednio i poważne zagrożenie zarówno dla konkurencyjności, jak i dla interesów użytkowników, skorzystał z uprawnienia wynikającego z art. 17 Pt i odstąpił od przeprowadzania postępowania konsultacyjnego, określając okres jej obowiązywania do dnia 13 lipca 2009 r.

Prezes UKE, wypełniając dyspozycję art. 61 § 4 kpa, pismem z dnia 23 lutego 2009 r., zawiadomił Strony o wszczęciu z urzędu w dniu 23 lutego 2009 r. postępowania administracyjnego o wydanie decyzji zmieniającej Umowę w zakresie zmiany stawki MTR, zgodnie z Decyzją MTR oraz zwrócił się na podstawie art. 27 ust. 4 Pt do Netii i Polkomtel o przedstawienie stanowiska w w/w sprawie w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia. Wszczęcie przedmiotowego postępowania z urzędu w dniu 23 lutego 2009 r. było konsekwencją faktu, iż Decyzja z dnia 21 stycznia 2009 r. została wydana, na podstawie art. 17 Pt, jedynie na ściśle wyznaczony okres i po dniu 13 lipca 2009 r. przestaje obowiązywać.

Pismem z dnia 10 marca 2009 r. Polkomtel działając na podstawie art. 9 kpa wniósł o wyjaśnienie przez Prezesa UKE w jakim celu zostało wszczęte przedmiotowe postępowanie.

Pismem z dnia 10 marca 2009 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 10 marca 2009 r.) Netia przedstawiła stanowisko w sprawie. Netia wskazała, iż w przypadku przedmiotowego postępowania zachodzą przesłanki określone w art. 29 Pt. Netia podniosła, iż dotychczasowa praktyka Polkomtel wobec Decyzji MTR wskazuje jednoznacznie, iż Polkomtel nie zamierza zmienić Umowy

w kształcie określonym w Decyzji MTR. W ocenie Netii, jedynie interwencja Prezesa UKE w postaci wydania decyzji na podstawie art. 29 Pt pozwoli Netii na uzyskanie wysokości stawek MTR zgodnych z określonymi w Decyzji MTR, a tym samym zapewnieni skuteczną konkurencję oraz ochronę użytkowników końcowych w sieci Netia. Netia wskazała, iż wskazana w art. 29 Pt przesłanka skutecznej konkurencji jest jedną z podstawowych przesłanek, jaką powinien się kierować Prezes UKE. Wskazanie jej jako jednego z celów ustawy (art. 1 ust. 2 Pt) powoduje, iż jednym z podstawowych obowiązków Prezesa UKE jest podejmowanie działań zmierzających do wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Netia zwróciła również uwagę na asymetrię stawek za zakańczanie połączeń w sieci Polkomtel wobec wysokości stawek stosowanych przez Netię za zakańczanie połączeń w jej sieci. Znacząca asymetria wpływa na powstanie zjawiska tzw. Fix-mobile substitution oraz powoduje sytuację, w której Netia nie może zaoferować stawek zbliżonych do stawek proponowanych przez Polkomtel swoim abonentom, co powoduje brak możliwości konkurowania na rynku połączeń telefonicznych. Odnosząc się do przesłanki zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, Netia wskazała, iż również jest to przesłanka wskazana jako cel ustawy (art. 1 ust. 2 pkt 4 Pt). Netia podkreśliła, iż na wysokość opłat detalicznych w znacznym stopniu wpływa wysokość stawek stosowanych w rozliczeniach hurtowych, co powoduje, iż wyłącznie działania Prezesa UKE mogą zapewnić na rynku usług telekomunikacyjnych skuteczną ochronę konkurencji oraz zapewnienie ochrony użytkowników końcowych.

W odpowiedzi na pismo Polkomtel z dnia 10 marca 2009 r., pismem z dnia 20 marca 2009 r. Prezes UKE wyjaśnił, że wszczęcie przedmiotowego postępowania z urzędu w dniu 23 lutego 2009 r. jest konsekwencją faktu, iż Decyzja z dnia 21 stycznia 2009 r. została wydana, na podstawie art. 17 Pt, jedynie na ściśle wyznaczony okres i po dniu 13 lipca 2009 r. przestaje obowiązywać.

Pismem z dnia 30 kwietnia 2009 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 30 kwietnia 2009 r.) Polkomtel przedstawił stanowisko w sprawie. Polkomtel wskazał, iż nie podziela stanowiska organu co do podstaw wszczęcia przedmiotowego postępowania. Polkomtel wniósł o zawieszenie postępowania w sprawie zmiany umowy o połączeniu sieci w zakresie stawek MTR Polkomtel zgodnie z Decyzją MTR, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia przez właściwe sądy złożonych przez Polkomtel środków zaskarżenia wobec tej Decyzji MTR.

Ponadto Polkomtel wskazał, iż celem zapewnienia równowagi konkurencyjnej niezbędne jest, by wszelkie ewentualne decyzje Prezesa UKE o zmianie stawek MTR w poszczególnych sieciach komórkowych MNO w relacjach z każdym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym były wydawane w terminach gwarantujących taką datę ich wejścia w życie, aby żaden z nich nie miał możliwości korzystania z obniżonych stawek MTR Polkomtel przed innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Polkomtel podniósł również kwestię konieczności ustalenia odrębnych stawek za zakańczanie połączeń kierowanych do użytkowników końcowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych typu MVNO, którzy na podstawie umów zawartych z Polkomtel świadczą we własnym imieniu usługi telekomunikacyjne w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną Polkomtel. Zdaniem Polkomtel,

stawka za zakańczanie takich połączeń powinna wynosić 40 gr./min. Nawiązując do powyższego Polkomtel wskazał, iż „jednolite” obniżenie stawek MTR w sieci Polkomtel obejmujące również zakańczanie połączeń u użytkowników operatorów MVNO działających w oparciu o sieć Polkomtel, doprowadza do dalszego pogłębiania asymetrii pomiędzy poziomem stawek MTR stosowanych w sieciach operatorów, których stawki rozliczeniowe pozostały na niezmienionym poziomie tj. np. P4 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwana dalej „P4”) lub Cyfrowy Polsat S.A. z siedzibą w Warszawie (zwana dalej „CP”), a stawkami MTR mającymi zastosowanie dla zakańczania połączeń u użytkowników końcowych nowych graczy MVNO.

W dniach od 20 kwietnia 2009 r. do 20 maja 2009 r., Prezes UKE, zgodnie z treścią art. 15 pkt 3 Pt, przeprowadził postępowanie konsultacyjne odnośnie projektu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. W ramach postępowania konsultacyjnego do Prezesa UKE wpłynęło stanowisko, Polkomtel z dnia 20 maja 2009 r. oraz emFinanse Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (zwana dalej „emFinanse”) z dnia 20 maja 2009 r.

Polkomtel w stanowisku konsultacyjnym z dnia 20 maja 2009 r. wskazał, iż poddawany konsultacjom projekt decyzji oparty jest na obarczonej, w ocenie Polkomtel, licznymi wadami Decyzji MTR, skutkującej jej nieważnością. Ponadto Polkomtel podniósł kwestię ograniczonego wpływu obniżek stawek MTR na interes użytkowników końcowych. Polkomtel zwrócił uwagę, iż większość operatorów sieci stacjonarnych do tej pory nie przeprowadziła obniżki cen rozmów do sieci komórkowych co dowodzi, że beneficjentami obniżki stawek MTR nie są użytkownicy końcowi lecz w pierwszej kolejności operatorzy telefonii stacjonarnej. Zdaniem Polkomtel, brak jest również istotnego wpływu obniżki stawek MTR na rzekome występowanie tzw. zjawiska Fix-mobile substitution. Polkomtel wskazał, iż w skutek wprowadzonej z początkiem 2009 r. nowej stawki MTR nastąpił bardzo istotny wzrost poziomu asymetrii w rozliczeniach pomiędzy P4 a pozostałymi operatorami komórkowymi, co spowodowało istotną obniżkę cen detalicznych stosowanych przez operatorów sieci ruchomej. Powyższe może skutkować pogłębieniu się zjawiska Fix-mobile substitution. Polkomtel podniósł, iż Prezes UKE nie wykazał zależności pomiędzy przyjętym w projekcie decyzji poziomem obniżenia stawki MTR a poprawą konkurencyjności rynku.

W dalszej części przedmiotowego stanowiska Polkomtel dokonał analizy porównawczej stawki MTR Polkomtel na tle krajów Unii Europejskiej, wskazując iż stawka MTR jest jedną z najniższych stawek w UE, znacznie poniżej średniej w Unii Europejskiej. Polkomtel wskazał, iż taka dysproporcja między stawkami MTR operatorów krajowych a stawkami za zakańczanie połączeń w sieciach operatorów zagranicznych powoduje do powstania w relacjach międzynarodowych ujemnego salda finansowego na niekorzyść polskich operatorów sieci ruchomych. Polkomtel zaproponował, aby Prezes UKE wprowadził w treści decyzji postanowienia zakazujące tranzytu ruchu z zagranicy do polskich sieci komórkowych lub też wprowadził odrębną stawkę za połączenia tranzytowane do sieci ruchomej Polkomtel z zagranicy na poziomie 0,345 zł/min.

Ponadto Polkomtel wskazał, iż jeśli Prezes UKE niniejszą decyzją ustali wysokość stawki MTR również operatorów wirtualnych MVNO działających w sieci Polkomtel, bez odpowiedniej redukcji stawek MTR pobieranych przez P4 i CP lub dostosowania stawek pobieranych przez MVNO, stworzy dla rozpoczynających

działalność na rynku telekomunikacyjnym operatorów MVNO znaczne bariery wejścia oraz bariery rozwoju. Prezes UKE powinien wyeliminować powyższe ryzyko poprzez ustalenie w konsultowanej decyzji takiej samej jak dla P4 lub CP stawki MTR za połączenia do użytkowników MVNO działających w sieci Polkomtel lub też natychmiastową obniżkę stawek MTR pobieranych przez P4 i CP. Polkomtel ponownie, analogicznie jak w stanowisku z dnia 30 kwietnia 2009 r., zaproponował aby stawka za połączenia do użytkowników MVNO wynosiła 0,40 zł/min. Ponadto Polkomtel zaproponował dodatkowe postanowienia, mające na celu wprowadzenie zakazu kierowania ruchu za pośrednictwem sieci innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w sytuacji gdy Polkomtel stosować będzie w danym czasie w rozliczeniach z innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym opłaty za zakańczanie połączeń w swojej sieci niższe, niż opłaty za zakańczanie połączenia w sieci Polkomtel obowiązujące w rozliczeniach pomiędzy Stronami.

W stanowisku konsultacyjnym z dnia 20 maja 2009 r emFinanse Sp z o.o. (zwana dalej „emFinanse”) wskazało, iż obniżka stawek MTR pobieranych przez Polkomtel za połączenia kończone do abonentów i użytkowników emFinanse przy jednoczesnym tolerowaniu przez Prezesa UKE bardzo wysokich stawek MTR za kończenie połączeń w sieciach operatorów takich jak P4 i CP będzie tworzyć wszystkim operatorom MVNO znaczne bariery wejścia oraz rozwoju, które mogą skutkować nawet likwidacją działalności telekomunikacyjnej, a będzie to wynikało z faktu iż P4 i CP otrzymują swoistą rentę regulacyjną, która przeznaczają na walkę na rynku detalicznym. Zdaniem emFinanse dalsza obniżka MTR w sieciach MNO, bez uwzględniania przez Prezesa UKE pozycji rynkowej emFinanse i bez ustalania w decyzji wyższych stawek MTR za zakańczanie połączeń kończonych u abonentów emFinanse tylko zwiększy poziom dokonywanej przez Prezesa UKE dyskryminacji emFinanse względem P4 oraz CP.

Pismem z dnia 22 maja 2009 r. Prezes UKE poinformował Strony o przysługującym im na podstawie art. 10 kpa prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie siedmiu dni od otrzymania pisma.

Pismem z dnia 3 czerwca 2009 r. stanowisko przedstawiła Netia. Strona wskazała, iż w obecnym stanie prawnym Decyzja MTR jest wiążąca dla Polkomtel. Netia wskazała, iż przesłanka zapewnienia skutecznej konkurencji wskazana w art. 29 Pt jest jedną z podstawowych przesłanek jaką powinien kierować się Prezes UKE. Netia wskazała przy tym na asymetrię stawek hurtowych jaką stosuje Polkomtel w porównaniu do stawek jakie stosuje za zakańczanie w swojej sieci Netia. Ponadto Netia wskazała na dokument Komisji Europejskiej z dnia 7 maja 2009 r., w którym to m. in. Komisja Europejska wskazała na rozbieżność stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych ze stawkami za zakańczanie połączeń w sieciach mobilnych, które to są blisko dziesięć razy wyższe w porównaniu z sieciami stacjonarnymi. Zdaniem Netii podnoszona przez emFinanse oraz Polkomtel asymetria stawek w stosunku do P4 i CP jest całkowicie bez wpływu na przedmiotową decyzję dotyczy bowiem innego postępowania.

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2009 r. Prezes UKE, po rozpatrzeniu wniosku Polkomtel zawartego w piśmie z dnia 30 kwietnia 2009 r., odmówił zawieszenia przedmiotowego postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE zważył, co następuje:

Stosownie do art. 29 Pt, Prezes UKE może z urzędu, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub interoperacyjności usług zmienić w drodze decyzji treść umowy o dostępie telekomunikacyjnym. Z brzmienia art. 29 Pt, wynika, iż Prezes UKE posiada kompetencję do zmiany umowy przez zastąpienie postanowień umowy treścią decyzji administracyjnej, jak i rozszerzenia umowy o postanowienia wprowadzone decyzją. Dokonując takich zmian Prezes UKE powinien uwzględniać strukturę i sposób określenia wzajemnych praw i obowiązków stron, tak aby zmienione postanowienia nie prowadziły do niewykonalności innych postanowień umowy i nie utrudniały dochodzenia roszczeń. Kompetencja do zmiany umowy z urzędu najdalej ogranicza podstawową zasadę umownego kształtowania współpracy między przedsiębiorcami. Dlatego też zmiana umowy powinna być podejmowana tylko w najpoważniejszych i nagłych przypadkach zagrożenia celów wymienionych w art. 29 Pt. (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2005, str. 287). Ponadto, należy podkreślić, że sprawa treści umowy nie pozostaje wyłącznie w sferze autonomii woli stron, gdyż treść umowy podlega nadzorowi Prezesa UKE (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, wyd. 2, C.H. Beck 2005, str. 287). Zasadne jest również wskazanie, iż Prezes UKE posiada kompetencje do podejmowania interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych (art. 192 ust. 1 pkt 5 Pt).

W przedmiotowej sprawie przesłankę do wydania przez Prezesa UKE niniejszej decyzji stanowi zarówno konieczność zapewnienia ochrony użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji. W tym miejscu należy wskazać na następujące okoliczności:

Prezes UKE, po przeprowadzonej analizie rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej Polkomtel, wydał decyzję z dnia 19 lipca 2006 r. nr DRTD-SMP-6043-3/06(16) (tzw. „Decyzja SMP”), w której uznał Polkomtel za przedsiębiorcę telekomunikacyjnego posiadającego znaczącą pozycję rynkową (ang. *Significant Market Power – SMP*) na wyżej wymienionym rynku właściwym i nałożył na Spółkę m.in. obowiązek wynikający z art. 40 ustawy Pt, polegający na ustalaniu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty jej świadczenia.

Prezes UKE oceniając wykonanie przez Polkomtel powyższego obowiązku dokonał, zgodnie z art. 40 ust. 3 Pt, oceny prawidłowości wysokości opłat za zakańczanie połączeń w publicznej ruchomej sieci Polkomtel, która wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez operatora. Jak wynika z art. 40 ust. 4 Pt, w przypadku gdy ocena prawidłowości wysokości opłat wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez operatora, Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania tych opłat. W decyzji określa się wysokość opłat albo ich maksymalny lub minimalny poziom, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez operatora, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji, zapewnienie maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, uwzględniając przy tym wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

W związku z faktem, iż jak wskazano powyżej, ocena prawidłowości wysokości opłat wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez Polkomtel,

w dniu 30 września 2008 r. Prezes UKE wydał, na podstawie art. 40 ust. 4 w związku z art. 40 ust. 3 oraz art. 40 ust. 2 Pt, Decyzję MTR, mocą której nałożył na Polkomtel obowiązek dostosowania stawki z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej Polkomtel do poziomu 0,1677 zł/min., zgodnie z poniższym harmonogramem:

Tabela 1. Harmonogram dostosowania wysokości stawki MTR z tytułu świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej Polkomtel

Okres obowiązywania	Od 01/01/2009 do 30/06/2009	Od 01/07/2009
Wysokość stawki MTR [zł/min.]	0,2162	0,1677

Na podstawie art. 108 § 1 kpa Decyzji MTR został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Decyzją z dnia 22 grudnia 2008 r., nr DHRT-WKO-6042-6/08(44) Prezes UKE, po rozpatrzeniu wniosku Polkomtel o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej Decyzją MTR, utrzymał przedmiotową decyzję w mocy.

Powyższe oznacza, iż na Polkomtel od dnia 1 stycznia 2009 r. ciąży, wynikający z Decyzji MTR obciążony rygiem natychmiastowej wykonalności, obowiązek stosowania stawki MTR zgodnie z powyżej przedstawionym harmonogramem. W tym miejscu warto zaznaczyć, iż jak wskazuje się w doktrynie „*obowiązki nałożone na przedsiębiorców muszą być uwzględnione w pełni przy podejmowaniu decyzji, co powoduje, że mają inny charakter, niż pozostałe kryteria wymienione w ust. 1 (art. 28 Pt - przyp.aut.)*” (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 280).

Mając powyższe na uwadze Prezes UKE Decyzją z dnia 21 stycznia 2009 r. zmienił postanowienia Umowy w zakresie zmiany stawki MTR, zgodnie z Decyzją MTR. Wydając powyższą decyzję, Prezes UKE, ze względu na wystąpienie przypadku wyjątkowego i powodującego bezpośrednio i poważne zagrożenie zarówno dla konkurencyjności, jak i dla interesów użytkowników, skorzystał z uprawnienia wynikającego z art. 17 Pt i odstąpił od przeprowadzania postępowania konsultacyjnego, określając okres jej obowiązywania do dnia 13 lipca 2009 r. Decyzja z dnia 21 stycznia 2009 r. zapewniła więc wypełnianie przez Polkomtel, w relacjach z Netią, obowiązku wynikającego z Decyzji MTR, ale jedynie w ściśle określonym okresie, tj. do dnia 13 lipca 2009r. Z uwagi na ograniczone w czasie obowiązywanie Decyzji z dnia 21 stycznia 2009 r. Polkomtel w celu pełnego wypełnienia obowiązku powinien podjąć negocjacje z Netią w celu uregulowania stawek MTR zgodnie z Decyzją MTR w okresie od 14 lipca 2009 r. W związku z tym, że Strony nie doszły do porozumienia w zakresie wysokości stawek MTR od 14 lipca 2009 r., Prezes UKE zmienia niniejszą decyzją Umowę w zakresie stawki MTR od dnia 14 lipca 2009 r, stosownie do postanowień Decyzji MTR, którą Polkomtel, jak wykazano wyżej, jest obowiązana stosować. Wydanie przedmiotowej decyzji stanowi więc realizację w pełnym zakresie obowiązków ciążących na Polkomtel.

Prezes UKE, działając na podstawie art. 29 Pt, kieruje się koniecznością zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych oraz skutecznej konkurencji. W odniesieniu do przesłanki zapewnienia ochrony interesów użytkowników

końcowych, należy wskazać, iż interes ten wyraża się w zapewnieniu im maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych. Nie ulega wątpliwości, że takie korzyści użytkownicy sieci telekomunikacyjnych mogą odnieść przede wszystkim dzięki zapewnieniu rozwoju konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego. Niniejsza decyzja dostosowująca wysokość stawki MTR od dnia 14 lipca 2009 r. do poziomu na jakim Polkomtel - na mocy Decyzji MTR - powinna świadczyć dostęp telekomunikacyjny w tym zakresie również innym niż Netia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, stworzy warunki dla równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Należy pamiętać, iż pomiędzy operatorami telefonii stacjonarnej i komórkowej istnieje konkurencja, której wyrazem jest zjawisko tzw. Fix-mobile substitution. Zjawisko to polega na rezygnowaniu przez abonentów sieci stacjonarnych z usług tych sieci na rzecz usług realizowanych przy pomocy sieci mobilnych. Zjawisko - negatywne dla operatorów sieci stacjonarnych - potęgowane jest istnieniem znacznej różnicy w kosztach realizacji połączeń wewnątrz sieci komórkowej i połączeń z sieci stacjonarnej do sieci mobilnej. Różnice te wynikają z wysokości stosowanych w rozliczeniach międzyoperatorskich stawek za zakańczanie połączeń w sieci mobilnej. Obniżenie stawek MTR jest więc niewątpliwie korzystne dla operatorów sieci stacjonarnej (w tym przypadku Netii), gdyż daje możliwość skutecznego konkurowania z ofertami operatorów mobilnych i ograniczenia zjawiska Fix-mobile substitution. Aby ten pozytywny dla operatorów stacjonarnych efekt mógł być zrealizowany, muszą oni „skonsumować” obniżki stawek MTR poprzez obniżki stawek detalicznych za połączenie do sieci mobilnych. To niewątpliwie stanowi realizację interesów użytkowników końcowych korzystających z usług świadczonych w tych sieciach. Dodatkowo obniżenie stawki MTR stosowanej w rozliczeniach pomiędzy Netią i Polkomtel, zgodnie z Decyzją MTR, tj. na podstawie stawek MTR, które Polkomtel jest obowiązany stosować ze wszystkimi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, zapewni Netii, jako operatorowi przyłączonemu do sieci Polkomtel, niedyskryminujące warunki dostępu telekomunikacyjnego.

Omawiając kwestię zagrożenia konkurencyjności należy ponadto zwrócić szczególną uwagę na fakt, iż wśród celów Pt ustawodawca wymienił m. in. wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Wydaje się zatem, iż za okoliczności zagrażające konkurencji można uznać takie okoliczności, które będą zagrażały równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Jak podkreśla się w doktrynie (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz. Wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2005, str. 16), wymóg równoprawności należy odnosić do działań państwa, które poprzez akty normatywne i rozstrzygnięcia indywidualne tworzy warunki konkurowania przedsiębiorców na rynkach telekomunikacyjnych. Równe traktowanie oznacza stosowanie takiej samej miary wobec wszystkich zainteresowanych, ocenianie ich sytuacji według tych samych kryteriów oraz poświęcanie równej wagi ich potrzebom i interesom (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 marca 1988 r., U. 7/87, OTK ZU 1988/1, poz. 1). Równe traktowanie powinno polegać na stworzeniu każdemu podmiotowi należącemu do wyróżnionej klasy podmiotów takiej samej możliwości realizacji praw i obowiązków, a więc na zastosowaniu w tym zakresie tych samych zasad i kryteriów (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 lutego 1999 r., SK 11/88, OTK ZU 1999/2, poz. 22).

W tym zakresie należy zwrócić również uwagę na uregulowanie art. 4 pkt 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.), w którym zawarta została definicja pozycji dominującej, zgodnie z którą rozumie się przez to pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku właściwym przekracza 40%. Jak podkreśla się w doktrynie, już z tej definicji można wyprowadzić wniosek, że skuteczna konkurencja nie występuje na rynku, na którym działa przedsiębiorca zajmujący pozycję dominującą, a analogiczne wnioski można wysnuć z wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie analizy rynku (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz. Wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2005, str. 15).

W przypadku zidentyfikowania na danym rynku właściwym podmiotu o znaczącej (dominującej) pozycji rynkowej zgodnie z właściwymi przepisami Pt, Prezes UKE nakłada na takiego przedsiębiorcę obowiązki regulacyjne. Celem nakładania na przedsiębiorców odpowiednich obowiązków regulacyjnych jest niewątpliwie doprowadzenie do sytuacji, w której będzie występowała skuteczna i równoprawna konkurencja na tym rynku. Należy zatem uznać, że w przypadku, w którym przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej nie wykonuje nałożonych na niego obowiązków regulacyjnych, czy też decyzji, których celem jest doprowadzenie do wykonania przez tego przedsiębiorcę nałożonych na niego obowiązków, mamy do czynienia z sytuacją zagrożenia konkurencyjności na rynku telekomunikacyjnym.

Odnosząc się natomiast do kwestii zagrożenia interesów użytkowników, analogicznie jak w przypadku zagrożenia konkurencyjności, należy zwrócić uwagę na jeden z celów Pt, którym zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 4 Pt jest zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych. Z uwagi na powyższe, można uznać za zagrażające interesom użytkowników wszelkie okoliczności, w wyniku których na użytkowników nakładane są obowiązki lub też nie mogą oni korzystać z uprawnień w sposób gwarantujący im osiągnięcie maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych. W niniejszej sprawie zachodzi drugi z opisanych wyżej przypadków. Należy mieć bowiem na uwadze, że obniżki cen hurtowych, ze względu na konkurencję pomiędzy poszczególnymi operatorami, wywołują w efekcie obniżenie cen detalicznych. Brak obniżki stawek MTR od dnia 14 lipca 2009 r. w relacjach między Polkomtel a Netią oznaczałoby ograniczenie uprawnień użytkowników końcowych poprzez pozbawienie ich korzyści w zakresie obniżki cen za połączenia do sieci Polkomtel, co zostało szczegółowo wyjaśnione w dalszej części uzasadnienia.

Jak wskazano powyżej Prezes UKE uznał, iż wydanie niniejszej decyzji jest niezbędne z uwagi na konieczność zapobiegnięcia zagrożeniu zarówno interesów użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji. Należy bowiem zwrócić uwagę na fakt, iż wobec braku skutecznych negocjacji pomiędzy Polkomtel i Netią, do dnia wydania niniejszej decyzji nie został zawarty aneks do Umowy, który regulowałby wysokość stawek MTR od dnia 14 lipca 2009 r. Oznacza to, że od tej daty wysokość stawek MTR, którą powinna stosować Polkomtel byłaby niezgodna z Decyzją MTR, co z kolei oznaczałoby niewykonywanie przez Polkomtel nałożonego na nią mocą Decyzji MTR obowiązku. Jak już zostało wyjaśnione

w niniejszej decyzji sytuacja taka zagrażałaby zarówno interesowi użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy Prezes UKE uznał, iż wydanie niniejszej decyzji jest niezbędne z uwagi na konieczność zapobiegnięcia zagrożeniu zarówno interesów użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji. Należy bowiem zwrócić uwagę na fakt, iż wobec braku skutecznych negocjacji pomiędzy Polkomtel i Netią, do dnia wydania niniejszej decyzji nie został zawarty aneks do Umowy, który regulowałby wysokość stawek MTR od dnia 14 lipca 2009 r. Oznacza to, że od tej daty wysokość stawek MTR, którą powinien stosować Polkomtel byłaby niezgodna z Decyzją MTR, co z kolei oznaczałoby niewykonywanie przez Polkomtel nałożonego na nią mocą Decyzji MTR obowiązku. Jak już zostało wyjaśnione w niniejszej decyzji sytuacja taka zagrażałaby zarówno interesowi użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji. Nie może ulegać wątpliwości, iż stosowanie przez Polkomtel w stosunkach z Netią stawki MTR niezgodnej z nałożonymi na Polkomtel obowiązkami powoduje poważne zaburzenia w konkurencyjności na całym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych. Z jednej strony należy wskazać, iż działania Polkomtel mogą doprowadzić do sytuacji, w której stawka jaką Netia będzie obowiązana jest uiszczać Polkomtel za zakończenie połączenia w ruchomej sieci Polkomtel będzie inna niż stawki MTR, które Polkomtel będzie stosować w relacjach z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Z drugiej strony, nawet gdyby zaistniała sytuacja, iż Polkomtel nie będzie różnicować przedsiębiorców telekomunikacyjnych i w relacjach ze wszystkimi odmówi przyjęcia warunków wynikających z Decyzji MTR, doprowadzi to do negatywnych skutków dla całego segmentu telefonii stacjonarnej. Blokada przez Polkomtel obniżenia stawki MTR powoduje bowiem sytuację, w której operatorzy stacjonarni (w tym Netia) napotkają znaczne trudności przy tworzeniu oferty konkurencyjnej w stosunku do oferty operatorów sieci mobilnych. Takie działanie w sposób oczywisty i bezpośredni powoduje poważne zagrożenie dla użytkowników końcowych, którzy nie będą mieli możliwości skorzystania z nowych, atrakcyjniejszych finansowo stawek za połączenia do sieci mobilnych (w tym przypadku sieci Polkomtel). W ocenie Prezesa UKE, nie może budzić żadnych wątpliwości fakt, iż kwestia wysokości stawek MTR ma bezpośrednie przełożenie na oferty detaliczne kreowane przez operatorów telekomunikacyjnych. Obniżki cen hurtowych, choćby ze względu na konkurencję pomiędzy poszczególnymi operatorami, wywołują w efekcie obniżenie cen detalicznych, co leży niewątpliwie w interesie użytkowników końcowych. W przypadku niedostosowania stawek MTR w Umowie od dnia 14 lipca 2009 r. nie będzie możliwe stworzenie atrakcyjniejszej oferty dla użytkowników końcowych. Dodatkowo należy wskazać, iż brak zawartego aneksu do Umowy obejmującego okres po dniu 13 lipca 2009r. może spowodować pogłębienie się zjawiska Fix-mobile substitution, niekorzystnego, jak wskazano wyżej, dla operatorów telefonii stacjonarnej, w tym przypadku Netii. Aby zatem zapewnić zarówno ochronę interesów użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji, Prezes UKE zdecydował się z urzędu zmienić treść Umowy, tak aby w możliwie maksymalny sposób zneutralizować wyżej wskazane negatywne skutki wynikające z niewykonywania przez Polkomtel od dnia 14 lipca 2009 r. obowiązków na niego nałożonych. W zakresie zasadności spełnienia przesłanek z art. 29 Pt, Prezes UKE przychylił się zatem do stanowiska Netii przedstawionego w stanowisku z dnia 3 czerwca 2009 r.

Biorąc pod uwagę fakt, iż okres obowiązywania Decyzji z dnia 21 stycznia 2009 r., która to wprowadzała stawkę 0,1677 zł/min. od dnia 1 lipca 2009 r., został określony do dnia 13 lipca 2009 r., Prezes UKE w niniejszej decyzji dokonał zmiany stawki MTR od dnia 14 lipca 2009 r.

Prezes UKE nie przychylił się do uwag Polkomtel przedstawionych w piśmie z dnia 30 kwietnia 2009 r. oraz w stanowisku konsultacyjnym Polkomtel z dnia 20 maja 2009 r. dotyczących kwestii konieczności ustalenia odrębnych stawek (w wysokości 0,40 zł/min.) za zakańczanie połączeń kierowanych do użytkowników końcowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych typu MVNO. Należy wskazać, iż Decyzja MTR, do której stosowania zobowiązany jest Polkomtel, nie wprowadziła rozróżnienia stawki MTR w zależności od tego czy chodzi o zakończenie połączenia kierowanego do użytkownika Polkomtel, czy też o zakończenie połączenia kierowanego do użytkownika końcowego przedsiębiorcy typu MVNO, świadczącego usługi we własnym imieniu, ale w oparciu o infrastrukturę Polkomtel. Prezes UKE podkreśla, iż warunki finansowe na jakich Polkomtel udostępnia swoją sieć operatorom MVNO, aby ci mogli w oparciu o nią świadczyć usługi pod swoją marką, zależą tylko i wyłącznie od decyzji biznesowej Polkomtel i negocjacji pomiędzy Polkomtel a danym operatorem MVNO i jest niezależna od Prezesa UKE. Skoro zatem Polkomtel wyraża taką troskę o interes operatorów MVNO działających w ramach jego sieci, nic nie stoi na przeszkodzie, aby zdecydował się na odpowiednią korektę warunków finansowych na jakich współpracuje z operatorami MVNO, tak aby opłaty od nich pobierane przez Polkomtel uwzględniały również obniżki stawek MTR wynikające z Decyzji MTR. Jednocześnie Prezes UKE wskazuje, iż kwestia asymetrii stawek MTR pomiędzy P4 czy CP a innymi operatorami sieci mobilnych nie jest przedmiotem niniejszego postępowania, które ma na celu dostosowanie stawki MTR pomiędzy Netią i Polkomtel do stawki wynikającej z Decyzji MTR. Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UKE nie uwzględnił również stanowiska konsultacyjnego emFinanse z dnia 20 maja 2009 r. Dodatkowo, w doniesieniu do stanowiska konsultacyjnego emFinanse z dnia 20 maja 2009 r., Prezes UKE wskazuje, iż wybór modelu MVNO w jakim emFinanse prowadzi działalność jest autonomiczną decyzją spółki. Sytuacja w której stawki za zakańczanie połączeń do przedsiębiorców telekomunikacyjnych którym Polkomtel udostępnia usługi byłyby na wyższym poziomie niż stawka MTR w sieci Polkomtel wymaga zgody wszystkich przedsiębiorców zainteresowanych i podpisania odpowiednich umów ze wszystkimi podmiotami.

W odniesieniu do uwag Polkomtel przedstawionych w stanowisku konsultacyjnym z dnia 20 maja 2009 r., a dotyczących istniejących w ocenie Polkomtel wad Decyzji MTR skutkujących jej nieważnością, Prezes UKE wskazuje, iż sam fakt, iż w chwili wydawania niniejszej decyzji w obrocie prawnym znajdowała się Decyzja MTR, upoważnia Prezesa UKE do przyjęcia w przedmiotowej decyzji stawki MTR z niej wynikającej. Netia ma zatem prawo żądać ustalenia w decyzji takich stawek, jakie są przewidziane w Decyzji MTR. Dopiero wykazanie, że stawki przewidziane w decyzji odbiegają od stawek określonych w Decyzji MTR mogłoby ewentualnie przesądzać o wadliwości niniejszej decyzji. Natomiast wszelkie zarzuty Polkomtel dotyczące ewentualnej wadliwości Decyzji MTR mogą być podnoszone jedynie na etapie i w toku postępowania, w którym kwestionowana jest Decyzja MTR.

W odniesieniu do uwag Polkomtel przedstawionych w stanowisku konsultacyjnym z dnia 20 maja 2009 r., związanych z ograniczonym wpływem niniejszej decyzji na interes użytkowników końcowych oraz brakiem istotnego wpływu na

występowania zjawiska Fix-mobile substitution, Prezes UKE podtrzymuje stanowisko zawarte we wcześniejszej części uzasadnienia. Tytułem uzupełnienia należy wskazać na Zalecenie Komisji z dnia 7 maja 2009 r.¹ w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach ruchomych i stacjonarnych. W przedmiotowym Zaleceniu wskazano, iż istotne różnice w zakresie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych prowadzą do istotnych zakłóceń konkurencji. Rynki zakańczania połączeń oznaczają sytuację dwukierunkowego dostępu, w której zakłada się, że korzyści z takiego rozwiązania odnoszą obydwa wzajemnie łączący się operatorzy, jednakże ponieważ konkurują oni między sobą o abonentów, stawki za zakańczanie połączeń mogą mieć istotne strategiczne znaczenie i wpływ na konkurencję. Komisja wskazała również, iż wysokie stawki za zakańczanie połączeń generalnie prowadzą do wysokich cen detalicznych za rozpoczynanie połączeń i w konsekwencji niższych wskaźników korzystania, a zatem oznaczają mniejszy dobrobyt konsumentów. W świetle powyższego, nie może ulegać wątpliwości, iż przedmiotowa decyzja, obniżająca stawki MTR, a w efekcie umożliwiająca Netii zaproponowanie użytkownikom końcowym korzystniejszych dla nich cen detalicznych, ma pozytywny wpływ zarówno na ich interesy jak i zwiększenie poziomu konkurencji.

Za niekonsekwentne należy natomiast uznać twierdzenie Polkomtel, iż brak jest zależności pomiędzy przyjętym w projekcie decyzji poziomem obniżenia stawki MTR a poprawą konkurencyjności rynku. Prezes UKE w sposób jednoznaczny wskazał we wcześniejszej części uzasadnienia na korzyści jakie płyną z obniżenia stawki MTR dla rozwoju konkurencji na rynku. Ponadto sam Polkomtel zdaje się podawać przykład takiej korzyści, wskazując w stanowisku konsultacyjnym (s. 4), iż wprowadzenie z początkiem 2009 r. nowej stawki MTR spowodowało istotną obniżkę cen detalicznych stosowanych przez operatorów sieci ruchomych. Niewątpliwie zatem obniżka stawek MTR pozwala na obniżenie cen detalicznych zarówno przez operatorów sieci komórkowych jak i stacjonarnych (w tym przypadku Netia), co przekłada się w pozytywny sposób na poprawę konkurencyjności rynku.

W odniesieniu do przedstawionej przez Polkomtel analizy porównawczej stawki MTR Polkomtel na tle krajów Unii Europejskiej, Prezes UKE wskazuje, iż zarzuty te są kierowane przede wszystkim pod adresem Decyzji MTR określającej wysokość stawek MTR. Przedmiotem niniejszego postępowania jest jedynie odpowiednie dostosowanie postanowień Umowy w zakresie stawki MTR do Decyzji MTR. Prezes UKE nie bada natomiast w niniejszym postępowaniu prawidłowości wysokości stawki MTR przyjętej w Decyzji MTR, co było już analizowane przez Prezesa UKE w trakcie postępowania nakładającego na Polkomtel zgodnie z art. 40 Pt obowiązek stosowania określonej stawki MTR. Z uwagi na fakt, iż Decyzja MTR jest obecnie obowiązującą decyzją administracyjną, Prezes UKE zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 2 Pt jest zobowiązany wziąć ją pod uwagę przy rozstrzygnięciu sporu pomiędzy Netią a Polkomtel. Wydanie niniejszej decyzji w kształcie postulowanym przez Polkomtel byłoby naruszeniem tego przepisu Pt oraz art. 8 kpa nakazującego prowadzenie postępowań administracyjnych w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa. W opinii Prezesa UKE wydanie decyzji administracyjnych wzajemnie sprzecznych powodowałoby podważenie zaufania rynku telekomunikacyjnego do Prezesa UKE. Biorąc pod uwagę treść Decyzji MTR, brak jest jakichkolwiek podstaw, aby Prezes UKE w niniejszej decyzji wprowadził

¹http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommm/doc/implementation_enforcement/article_7/recom_term_rates_en.pdf

postanowienia zakazujące tranzytu ruchu z zagranicy do polskich sieci komórkowych lub też wprowadził odrębną stawkę za połączenia tranzytowane do sieci ruchomej Polkomtel z zagranicy na poziomie 0,345 zł/min.

W stanowisku konsultacyjnym z dnia 20 maja 2009 r. Polkomtel podniósł również kwestię zakazu kierowania przez Netię ruchu telekomunikacyjnego do sieci Polkomtel poprzez sieć innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w sytuacji gdyby stawka MTR stosowana w rozliczeniach pomiędzy tym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a Polkomtel była niższa. W odniesieniu do powyższego, Prezes UKE po raz kolejny wskazuje, iż zgodnie z Decyzją MTR, Polkomtel jest zobowiązany do dostosowania stawki MTR do poziomu 0,1677 zł/min., zgodnie z harmonogramem przedstawionym w Decyzji MTR. Ponownie należy również podkreślić, iż Decyzji MTR, na podstawie art. 108 kpa, został nadany rygor natychmiastowej wykonalności. W ocenie Prezesa UKE powyższy obowiązek powinien być realizowany przez Polkomtel w sposób bezwarunkowy. Należy podkreślić, iż Decyzja MTR nie określa żadnych dodatkowych obwarowań związanych ze zmianą przez Polkomtel stawki MTR zgodnie z harmonogramem zawartym w Decyzji MTR. Polkomtel powinien więc realizować przedmiotowy obowiązek w sposób pełny i nie stawiając żadnych dodatkowych warunków innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym (w tym przypadku Netia) i nie ma żadnych podstaw, aby Prezes UKE wprowadzał do niniejszej decyzji dodatkowe postanowienia proponowane przez Polkomtel.

Zmiany wprowadzone niniejszą decyzją przyczynią się do zapewnienia rozwoju konkurencji na rynku usług telekomunikacyjnych poprzez rozszerzenie i poprawę oferty kierowanej przez Netię do użytkowników sieci telekomunikacyjnych. Dodatkowo, jak już to wyżej wskazano, wydanie niniejszej decyzji zapewni ochronę interesów użytkowników końcowych.

Odnosząc się do kwestii wprowadzenia podpunktu e w Załączniku Finansowym do Umowy w Rozdziale 2 § 2 ust. 2 w pkt 7, Prezes UKE wskazuje, iż podpunkt e stanowi doprecyzowanie zapisów podpunktu d. W ocenie Prezesa UKE rozwiązanie takie pozwoli na uniknięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych co do wysokości opłat, jakie mają być stosowane od dnia 14 lipca 2009 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE uwzględniając cały materiał dowodowy przedstawiony w sprawie orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 206 ust. 2a w związku z art. 206 ust. 2 Pt niniejsza decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

POUCZENIE

Na podstawie art. 206 ust. 2 Pt od powyższej decyzji Prezesa UKE przysługuje Stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zgodnie z art. 479⁵⁸ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r., Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymuje:

Łukasz Bielak
Pełnomocnik Netii
ul. Taśmowa 7a
02-676 Warszawa

Elżbieta Barembruch
Pełnomocnik Polkomtel
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Mokotowska 4/6
00-641 Warszawa